

fra Ikrafttrædelsen af Lov om offentlig Forsorg af Arbejds- og Socialministeriet er blevet fortolket som omfattende ikke blot den, der havde Forsørgerpligt overfor andre, men ogsaa den enlige Person, der kun har sig selv at forsørge. For saa vidt angaar den ligeledes foretagne Slettelse af Ordet: Rejsehjælp „som Kommunehjælp“ er Udvalget af den Opfattelse, at Forholdet vel bør være det samme, hvad enten Rejsehjælpen ydes som Kommunehjælp eller Fattighjælp, medens man maa nære Betænkelighed ved at udvide Bestemmelsens Omraade til ogsaa at omfatte Tilfælde, hvor paagældende flytter for den ham udbetalte Særhjælp, Invaliderende, Forskud paa samme eller tilsvarende Hjælp uden Retsvirkninger. Udvalget skal herved pege paa, at der bør tages et væsentligt Hensyn til Borgernes Handlefrihed, saaledes at der ikke bør opstaa Spørgsmaal om ulovlig ydet Rejsehjælp og de dermed forbundne Ubehageligheder, saafremt en Person flytter for forsikringsmæssig Hjælp eller lignende Hjælp uden Retsvirkninger. Det maa saaledes efter Udvalgets Mening være muligt for et socialt Udvalg at udbetale sædvanligt Enkebørnsbidrag, sædvanlig forskudsvis Udbetaling af Underholdsbidrag, Invaliderende og Renteforskud eller Særhjælp til en Person, vidende om at han vil flytte, uden dermed eventuelt at ifalde Straffevirkning efter § 298. Saadan normal Udbetaling bør ogsaa kunne finde Sted til Personer, der samtidig oppebærer en mindre Kommunehjælp, idet man ved denne Udbetaling af et større Beløb paa een Gang sætter de paagældende, der formentlig i de allerfleste Tilfælde vil være Personer, som i det store og hele søger at klare sig med denne faste Hjælp uden Retsvirkning eventuelt i Forbindelse med en ringe Kommunehjælp, i Stand til at foretage større samlede og dermed ogsaa samfundsmæssigt set værdifuldere Indkøb. For saa vidt der imidlertid maatte foreligge en egentlig Omgaaelse af Bestemmelsen i § 298, Stk. 1, f. Eks. derved, at et socialt Udvalg, uden at Betingelserne for Ydelse af Rejsehjælp er til Stede, ved en unormal Udbetaling af Rente eller Underholdsbidrag sætter en Person i Stand til at rejse til en anden Kommune, som han derefter falder til Byrde, maa Udvalget mene, at et saadant Forhold bør ifalde Straffevirkning efter Bestemmelsen, og efter Arbejds- og Socialministeriets Praksis rammes da ogsaa saadanne Tilfælde efter Bestemmelsens nuværende Fortolkning. Udvalget vil imidlertid finde det rimeligt, at man, samtidig med at man iøvrigt ændrer Bestemmelsen, ogsaa ændrer Bestemmelsen saaledes, at den direkte omfatter disse Omgaaelses-tilfælde.

Anderledes ligger Forholdet derimod med Hensyn til Personer, der alene modtager Kommunehjælp eller Fattighjælp og ønsker at flytte for saadan Hjælp; disse Personer maa finde sig i de Indskrænkninger i deres Selvbestemmelsesret, som en forsvarlig Administration nødvendiggør.

Med Hensyn til Forslaget om at ændre Ordet „Familie“ („Familien“) til „Ægtefælle eller Børn under 18 Aar“ finder Udvalget dette Forslag mindre hensigtsmæssigt, idet der formentlig kan tænkes Tilfælde, hvor Ændringen kan virke uheldig, saaledes f. Eks. saafremt en Person ønsker at rejse tilbage til et enkelt Barn, i hvilket Tilfælde der formentlig sjældent vil være Anledning til at give Anvisning paa Ydelse af Rejsehjælp som Kommune- eller Fattighjælp.

Udvalget kan derimod pege paa nogle Tilfælde, der er forekommet i Praksis, hvor det kunde være ønskeligt, om der lovligt kunde ydes Rejsehjælp. Der har saaledes foreligget Tilfælde, hvor en Mand og Hustru vilde vende tilbage til deres voksne i en anden Kommune bosiddende Børn, der kunde yde dem — ogsaa samfundsmæssigt set — fornøden Hjælp, eller hvor en Person — f. Eks. en gravid 19-aarig Pige — vilde vende tilbage til sit Hjem for der at faa tilsvarende Hjælp. I disse Tilfælde vil Udvalget mene det hensigtsmæssigt, om lovlig Rejsehjælp kunde ydes, men Udvalget er paa den anden Side betænkelig ved at foreslaa indført en Undtagelsesbestemmelse for disse — sikkert meget